

prima instanță: V. Sandu
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr.2rac-220/18

ÎNCHEIERE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Victor Burduh

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere,

c o n s t a t ă:

La 11 mai 2016, societatea pe acțiuni „Termoelectrica” (denumirea prescurtată SA ”Termoelectrica”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” (denumirea prescurtată IMSPSCMC „Valentin Ignatenco”) cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice pentru apă caldă nr.357 din 01.06.2009, încheiat între SA „Termoelectrica” și IMSPSCMC „Valentin Ignatenco”, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate la obiectele sale.

Menționează că, în temeiul punctului 3.1 al contractului nominalizat, determinarea cantității de energie termică se efectuează în baza datelor aparatelor de

evidență a consumului de energie termică instalate la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță. Afirmă că, pentru energia termică livrată consumatorul, în conformitate cu punctul 4.4 al contractului, era obligat să achite lunar plata costului energiei utilizate, organizației furnizoare de energie termică prin dispozițiile de plată, conform tarifelor stabilite.

Reclamantul relevă că, din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea facturilor de plată, s-a acumulat o datorie la consumul de energie termică pentru perioada 01.01.2016-29.02.2016 în sumă de 537731,23 de lei, confirmată prin informația cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică și prin facturile și bonurile de control.

Relevă că, nerespectarea de către consumator a obligațiilor sale contractuale a generat calcularea pentru perioada 01.01.2016-29.02.2016 a unei penalități în sumă de 7647,19 lei, calculul penalității fiind efectuat în corespundere cu pct.4.5 din contractul de livrare a energiei termice.

Invocă faptul că, pentru întârzierea plăților, în baza art.619 din Codul civil, s-a calculat dobândă de întârziere în suma de 16850,83 de lei, pentru perioada 16.04.2016-27.04.2016.

Menționează, că întru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului creat, la 11.04.2016 pîrîtului i-a fost expediată somația cu nr. 79/2098, însă nu a primit răspuns.

Reclamantul solicită încasarea de la IMSPSCMC „Valentin Ignatenco” în beneficiul său a sumei datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere.

Ulterior, în legătură cu faptul că după înaintarea acțiunii în instanța de judecată, pârătul a efectuat plăți pentru energia termică și penalitate, reclamantul și-a concretizat pretențiile, solicitînd încasarea de la IMSPSCMC „Valentin Ignatenco” în beneficiul său a sumei de 16850,83 de lei, cu titlu de dobîndă de întîrziere calculată pentru întîrzieri la plata facturilor pentru perioada 16.04.2016 – 27.04.2016.

Judecătoria mun.Chișinău, sediul Centru, prin hotărîrea din 29 decembrie 2016, a admis acțiunea, dispunînd încasarea de la IMSPSCMC „Valentin Ignatenco” în beneficiul SA „Termoelectrica” a dobînzii de întîrziere pentru plata facturilor pentru perioada 16 aprilie 2016 -27 aprilie 2016 în sumă de 16850,83 de lei și în beneficiul statului - suma de 505, 52 de lei, cu titlu de taxă de stat.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, în speță există un raport obligațional, în virtutea căruia SA „Termoelectrica”, în calitate de creditor, este în drept să pretindă de la IMSPSCMC „Valentin Ignatenco”, în calitate de debitor, încasarea dobînzii de întîrziere.

Prima instanță, raportînd informația cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică, a considerat rezonabil de a încasa de la IMSPSCMC „Valentin Ignatenco” în beneficiul SA „Termoelectrica” dobînda de întîrziere în cuantumul sumei solicitate.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 30 noiembrie 2017, a respins apelul declarat de IMSPSCMC „Valentin Ignatenco” și a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 06 aprilie 2018 IMSPSCMC „Valentin Ignatenco” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului a invocat că, prima instanță a examinat cauza în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

În acest sens, recurentul a menționat că instanța de fond a expediat către IMSPSCMC „Valentin Ignatenco” doar cererea inițială de chemare în judecată, în care era indicată datoria și dobânda de întârziere.

Invocă faptul, că achitând integral datoria către SA „Termocom” a considerat că pretenția a fost soluționată, iar în adresa sa nu a parvenit citație referitor la numirea ședinței de judecată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată, că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

Completul apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate alegațiile conținute în cererea de recurs precum că, judecarea cauzei în prima instanță a avut loc în absența unui participant la proces, pe motiv, că IMSPSCMC „Valentin Ignatenco” nu a fost legal înștiințată despre ședința de judecată stabilită pentru data de 29 decembrie 2016.

Or, conform art. 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Aderent, alineatul (5) al aceluiași articol prescrie că, prezentarea părții în instanță, în persoană sau prin reprezentant, acoperă orice viciu de înmânare a citației. Partea însă este în drept să ceară amânarea procesului dacă citația nu i s-a înmânat în termen.

În acest sens, completul de admisibilitate reține că, prin citația privind comunicarea actului de procedură de la fila dosarului 76 se confirmă faptul că, la 19 decembrie 2016, recurenta a fost înștiințată despre examinarea cauzei pentru data de 29 decembrie 2016, ora 11:20.

Mai mult, în citația nominalizată este invocat conținutul art.206, alin.(3) din Codul de procedură civilă și anume, că dacă pîrîtul, înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat în judecată și nu a comunicat instanței motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanță ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa, instanța o examinează în lipsa acestuia.

Prin urmare, se ajunge la concluzia că recurenta a fost înștiințată cel puțin o dată despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată, însă, nu a făcut uz eficient de drepturile sale procedurale de a solicita amânarea examinării cauzei. Respectiv, aceasta nu poate invoca violarea dreptului de a-și exercita în volum deplin drepturile sale procedurale, prin judecarea cauzei în lipsa sa.

În această ordine de idei și prin prisma art. 102 alin. (4¹) și (5) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate deduce că, temeiul invocat de recurentă nu se încadrează în dispozițiile art. 432 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă, deoarece a fost înștiințată în mod legal, cel puțin o dată, și prin urmare nu poate invoca necitarea sa pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*).

La acest capitol instanța de recurs reține, că recursul declarat nu este bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă, că recurenta a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de

procedură civilă, Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” .

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh